

Navázání zrakového kontaktu si mnoho psů vykládá jako povzbuzení dovolující žebrání

Žebrání u stolu

Chybné chování psa má často jednoznačnou příčinu v našich výchovných chybách. Většinou buď už pes někdy byl krmen od stolu, nebo mohl v nestřeženém chvíli něco ukrást z prostřeného stolu. Úspěch, který zažil, se mu přirozeně nesmazatelně vryl do paměti a vzbudil v něm přání ho zopakovat.

1. Jen důsledná výchova a jistá míra preventivních opatření úspěšně zamezí žebrání u stolu. Již štěně se má co nejdříve, jak jen to je možné, naučit, že nesmí loudit, když si zbytek jeho dvounohé smečky pochutnává u stolu.

2. U štěněte bychom samozřejmě neměli postupovat

příliš tvrdě. Hlasitý křik a podobné přehnané reakce by ho mohly pořádně vylekat a narušit důvěru mezi ním a jeho vztahovými osobami.

3. Je výhodné, když štěně krmíme v době, kdy jí také rodina. Hladový pes má pochopitelně mnohem větší sklon k žebrání než ten, který si

právě naplnil žaludek. Pokud se však přesto pokouší získat u stolu nějaký pamlsk navíc, musíme být železně důslední a nesmíme jeho prosebným pohledům a naléhání žádným případě podlehnout.

4. Pokud svého psa přistihneme „in flagranti“, měli bychom se pokusit mu jeho

lup sebrat. Při tom nahlas a pěkně zřetelně vyslovíme: „Fuj je to!“

5. Když však už k nepříjemnosti dojde a my čtyřnohého zloděje odhalíme až na základě indicií, jako jsou mastné skvrny na ubrusu, nesmíme psa kárat. Jen několik minut po činu už není schopen pochopit souvislost mezi svým chováním a rozhořčením majitele. V budoucnu byste pak měli myslet na to, že není dobré psa nechávat o samotě s prostřeným stolem. U psů to je totiž stejné jako u lidí: příležitost dělá zloděje.

6. Většinou je ze všeho nejlepší žebrajícího psa důsledně ignorovat. Přátelské oslovení nebo dokonce navázání přímého zrakového kontaktu si mnoho psů vykládá jako svůj malý úspěch a povzbuzení dovolující jim pokračování v nežádoucí činnosti.

7. Pokud se pes blíží ke stolu se zjevným úmyslem něco tam vzít, je nutno okamžitě jednat. Máme několik možností:

a. Za obojek psa stáhneme zpátky a důsledným hlasem mu řekneme: „Fuj je to!“

b. Rukou ukážeme směrem od stolu a řekneme: „Jdi pryč!“ nebo povel „Místo!“

c. Vstaneme a psa odvedeme z místnosti.

L. Tousignantová